

چطور شروع به مقاله نویسی کنیم؟ (معنای اصطلاحات رایج مقاله نویسی)

در این بخش، مراحل نوشتن مقاله ISI به صورت علمی و کاربردی تدریس خواهد شد.

ارسال (Submission): اولین گام برای انتشار یک مقاله، ارسال آن به کنفرانس یا ژورنال است که طبیعتاً تکلیفی را به ادیتور برای چاپ حتمی مقاله ایجاد نمی‌کند.

ارجاع (Citation): بیان‌کننده تعداد ارجاعاتی است که در یک دوره زمانی خاص به یک مقاله یا ژورنال داده می‌شود.

اصلاح (Revision): مرحله‌ای که با توجه به نظرات داوران نیاز به اصلاحاتی در مقاله ارسالی وجود دارد.

الگو (Template): که آن را قالب (Format) نیز می‌نامند. نگارش مقاله برای هر کنفرانس یا ژورنالی باید از الگوی واحدی پیروی کند، تا ظاهر تمامی مقالات منتشره در آنها به صورت یکسان باشند. قالب مقاله معمولاً به صورت فایل ورد در سایت کنفرانس یا ژورنال قابل دسترسی است یا اینکه نحوه نگارش آن در سایت نگاشته می‌شود.

بازپس‌گیری (Withdraw): مرحله‌ای است که نویسنده اصلی مقاله، به هر دلیلی، تصمیم به بازپس‌گیری مقاله از کنفرانس و ژورنال قبل از چاپ آن می‌شود. این کار معمولاً چندان رایج نبوده و توسط ارسال ایمیل انجام می‌شود، اما امکان دارد اساساً ژورنال‌ها چنین مسأله‌ای را (به ویژه بعد از ارسال به داور) قبول نکنند و یا اینکه برخوردهای سخت‌گیرانه‌ای (قرار دادن اسم نویسنده در لیست سیاه و...) داشته باشند.

برجستگی‌های تحقیق (Research Highlight): هر تحقیقی دارای چند نکته مهم و برجسته است که بیشتر از سایر قسمت‌های مقاله دارای ارزش علمی است. معمولاً برخی از ژورنال‌ها معتبر از نویسندگان مقاله خواهان ارسال این نکات هستند.

ثبت‌نام (Registration): مرحله‌ای بعد از پذیرش مقاله در کنفرانس و ژورنال که نویسنده اصلی با ارسال نسخه نهائی مقاله به همراه کپی‌رایت فرم و سایر مدارک لازم مانند رسید پرداخت هزینه ريجستري، آن را انجام می‌دهد.

پذیرش (Accept): مرحله نهائی پروسه داوری و اعمال نظر کنفرانس یا ژورنال است که بدین معناست که داور (داوران) مقاله ارسال شده را حائز مشخه‌های لازم برای چاپ و انتشار دانسته‌اند. در ژورنال‌ها بعد از این مرحله، مقاله در اختیار واحد انتشار قرار می‌گیرد.

پوش‌نامه (Cover Letter): یک نامه معرفی است که به پیوست یا همراه مقاله به ادیتور برای درخواست قرار دادن مقاله در پروسه داوری یا پاسخ به نظرات داوران ارسال می‌شود.

خودارجاعی (Self-Citation): حالتی است که نویسنده یک مقاله، به مقاله یا مقالات قبلی خود ارجاع می‌دهد.

داور (Reviewer): هر مقاله ارسالی، توسط داور یا داورانی که تخصص لازم در زمینه مقاله ارسالی دارند مورد بازبینی و ارزیابی قرار می‌گیرد. نویسنده هیچگونه اطلاعی از نام داوران ندارند اما معمولاً اطلاعات نویسنده به داوران ارسال می‌شود. داوران نظرات خود را به ادیتور ارسال می‌کنند تا ادیتور این نظرات را جمع‌بندی و به نویسنده منعکس کند.

سردبیر یا ادیتور (Editor): سردبیر فردی است که تصمیم نهایی در مورد پذیرش یا رد مقالات ارسالی به ژورنال بر عهده اوست. در ژورنال‌ها سردبیر بر اساس نظرات داوران که از طریق کمک‌سردبیران جمع‌بندی می‌شود تصمیم‌گیری می‌کند. وظایف بارز سردبیران عبارتند از: تصحیح

متون از نظر املا و دستور، تصمیم‌گیری درباره اضافه‌شدن یا حذف مطالب از نشریه، نظارت و مدیریت ویرایشگران و تعیین دبیران بخش‌ها (سرویس‌ها) ی مختلف نشری.

صورت‌حساب یا فاکتور (Invoice): فاکتوری است که از طرف کنفرانس یا ژورنال برای پرداخت هزینه ریجیستری به نویسنده اصلی ارسال می‌شود. در این صورت‌حساب، مبلغ قابل پرداخت و نحوه پرداخت ذکر می‌شود.

فراخوان مقاله (Call for paper): فراخوانی که توسط دبیرخانه کنفرانس و یا ژورنال با اعلام آن، از نویسندگان و پژوهشگران جهت حضور در کنفرانس دعوت به عمل می‌آورد. تمامی کنفرانس‌ها دارای فراخوان مقاله‌اند، اما ژورنال‌ها معمولاً چنین رویه‌ای ندارد.

فرم تکثیر یا کپی رایت فرم (Copyright form): مجموعه‌ای از حقوق انحصاری است که به ناشر یا پدیدآورنده یک اثر اصل و منحصر به فرد تعلق می‌گیرد و حقوقی از قبیل نشر، تکثیر و الگوبرداری از اثر را شامل می‌شود. در واقع فرم تکثیر، فرمی که توسط نویسنده یا نویسندگان مقاله تکمیل شده و نشان دهنده اصالت مقاله، عدم ارائه مقاله در کنفرانس یا ژورنال دیگر و عدم استفاده غیرمجاز از سایر منابع است که ارسال آن در تمامی کنفرانس‌ها و ژورنال‌های معتبر الزامی است و اساساً دبیرخانه بدون دریافت این فرم حق چاپ و نشر مقاله را ندارد.

نوشته (Manuscript): قبلاً از پذیرش مقاله، به آن نوشته اصلاق می‌شود. در واقع، نوشته پذیرفته و منتشر شده را مقاله می‌گویند. در ایمیل‌هایی که در مورد یک مقاله بین ادیتور و نویسنده رد و بدل می‌شود بایستی از واژه Manuscript استفاده کرد نه مقاله.

نسخه‌ی چاپی (Hard copy): معمولاً ژورنال‌ها دارای دو نسخه چاپی و الکترونیکی‌اند.

وابستگی (Affiliation): هر نویسنده وابسته به سازمان و یا ارگانی است که بایستی آن را در متن مقاله درج نماید. اساساً وابستگی همان دانشگاه محل تدریس یا تحصیل و یا سازمانی است که نویسنده در آنجا مشغول کار یا پژوهش است. نحوه نگارش وابستگی دارای فرمت خاصی است که نویسنده باید آن را رعایت کند.

هزینه ثبت‌نام (Registration fee): تقریباً تمامی کنفرانس‌ها و غالب ژورنال‌ها برای تأمین هزینه‌های خود مبلغی را از نویسندگان بعنوان هزینه ثبت‌نام یا حضور دریافت می‌کنند.

ISSN چیست؟

در این بخش، مراحل نوشتن مقاله ISI به صورت علمی و کاربردی تدریس خواهد شد.

مخفف عبارت International Standard Serial Number است. معمولاً مجلات و کتبی که دارای انتشار متوالی هستند از ISSN استفاده می‌کنند. هر ژورنال مختص آن ژورنال است. برخی مجلات دارای دو ISSN هستند که یک ISSN مربوط به نسخه الکترونیکی آن و ISSN دیگر مربوط به نسخه هارد کپی آن است که البته نسخه هارد کپی معتبرتر است و در منابع علمی اگر بنا باشد که یک ISSN ذکر شود، ISSN هارد کپی ذکر میشود. لازم به ذکر است که ISSN شامل هشت حرف است که بین آن‌ها یک "-" هم قرار می‌گیرد مثلاً ISSN الکترونیکی ژورنال Insect Science عدد ۱۷۴۴-۷۹۱۷ می‌باشد که با این عدد شناخته می‌شود. البته در برخی موارد عدد آخر که عدد چک (Check digit) نامیده می‌شود، که می‌تواند عدد نباشد و به جای آن حرف X قرار بگیرد.

چطور شروع به مقاله نویسی کنیم؟ (انواع گردهمائی های علمی)

در این بخش، مراحل نوشتن مقاله ISI به صورت علمی و کاربردی تدریس خواهد شد.

هر نوع گردهمایی دو نفر یا بیشتر مردم برای تبادل اطلاعات؛ با اهداف تجاری، اجتماعی، مذهبی یا علمی را میتینگ (Meeting) می گویند. این واژه در فارسی به معانی جلسه، نشست، انجمن، ملاقات و همایش به کار رفته است. معمولاً میتینگ های کوچک بین دو تا ۱۵ نفر و میتینگ های بزرگ با بیش از ۱۵ نفر تشکیل می شود و می تواند انواع مختلفی مانند کنفرانس، کنگره، سمینار، کارگاه، سمپوزیوم و کانونشن (کنوانسیون) داشته باشد.

الف) کنگره (Congress): این لغت در انگلیسی دارای معانی مختلفی است که از جمله می توان به هیأت قانون گذاری آمریکا اشاره کرد. در تعریف آکادمیک، کنگره به گردهمایی های رسمی گفته می شود که افرادی متعلق به حرفه، فرهنگ، مذهب یا هر گروه خاص، برای بحث و تصمیم سازی گروهی پیرامون موضوعی ویژه و گاه انجام انتخابات جمع می شوند و دارای چند خصوصیت برجسته است:

- تعداد شرکت کننده زیاد (صدها یا هزاران نفر)،
- برنامه در فاصله زمانی خاص (اغلب یک، دو یا چند سالانه) تکرار شونده،
- مدت برنامه اغلب به مدت چند روز،
- دارای نشست های کوچک تر در قالب کارگاه، پانل، کنفرانس و غیره است.

کنگره معمولاً بزرگ تر و رسمی تر از ورکشاپ، کنفرانس و سمپوزیوم است. در کنگره ها جز اعضای گروه اصلی تشکیل دهنده، معمولاً سازمان هایی نیز به عنوان «حمایت کننده یا اسپانسر» حضور دارند. کنگره های بین المللی یا جهانی معمولاً با فواصل بیش از یک سال و کنگره های ملی با فواصل یک ساله برگزار می شوند.

ب) ورکشاپ یا کارگاه (Workshop): کارگاه یا ورکشاپ به جلساتی گفته می شود که در آن تبادل اندیشه، بحث آزاد و ارائه روش های عملی برای کاربرد یک مهارت، جریان دارد. در کارگاه معمولاً تعدادی محدود مشارکت داشته و درباره موضوعی خاص عمیقاً بحث می کنند تا با روند خلاقیت و تولید مثلاً یک خطمشی یا راه حل ویژه آشنا شوند. در این نوع گردهمایی، گروهی خاص حضور داشته، کمترین سخنرانی از سوی مدیر برنامه ارائه می شود و در عوض، شرکت کنندگان، در موضوع مشارکت جدی دارند. کارگاه بیش از انتقال دانش، محل انتقال تجربیات و رشد مهارت هاست.

ج) کنفرانس (Conference): کنفرانس شامل انواع گردهمایی ها در زمینه های مختلف است اما معمولاً به همایش هایی گفته می شود که با برنامه کار و دستور جلسه رسمی برای بحث، مذاکره، مشاوره، همفکری و یا تبادل نظر و مبادله اطلاعات؛ جهت یافتن راه حل، رفع مشکل خاص، گرفتن رهنمود یا تصمیم سازی تشکیل می شود. شرکت کنندگان از افرادی با علایق یا تحصیلات و یا آموزش های مشابه، به جلسه دعوت شده و در صدد یافتن پاسخ برای پرسشی خاص، در زمینه مسائل سازمان، انجمن یا هیأت و گروه خود هستند. کنفرانس دارای تعریف قطعی و محدودیت خاص نیست اما به طور معمول در مقایسه با کنگره، دارای ابعاد کوچکتر، زمان کوتاه تر و اهدافی محدودتر می باشد. معمولاً

کنفرانس‌ها در یک «مرکز اجتماعات (Convention Centre)» برگزار شده و می‌تواند شامل انواعی از روش‌های ارتباطی مثل میزگرد، پانل، سخنرانی عمومی و یا بحث‌های پراکنده گروهی در راستای یک موضوع واحد باشد. گاه شرکت‌کنندگان از راه دور، با استفاده از امکانات ارتباطی نوین با هم ارتباط برقرار می‌کنند که به آن تله‌کنفرانس، ویدئوکنفرانس یا کنفرانس از راه دور گفته می‌شود. همچنین «کنفرانس» به برنامه‌های آموزشی که برای گروه کوچکی از دانشجویان سطوح پیشرفته برگزار می‌شود نیز اطلاق می‌گردد.

د) سمینار (Seminar): سمینار نوعی کنفرانس است که برای تبادل نظر گروهی کوچک تشکیل می‌شود؛ یک یا چند نفر از آنها سخنران و بقیه شنونده هستند. این نوع میتینگ می‌تواند شامل جلسات گروهی از دانشجویان سال بالا باشد که تحت هدایت یک استاد، در یک پژوهش یا مطالعه جدی حول موضوعی خاص شرکت می‌کنند و یا واحد درسی پیشرفته‌ای را می‌گذرانند. در این نوع گردهمایی، نتایج پیش‌بینی شده‌ای مورد انتظار است. در سمینار، بیش از تبادل نظر شرکت‌کننده‌ها، تجربه‌ی روش تدریس مورد نظر است. این برنامه معمولاً به صورت خودمانی برگزار شده، روی بخش کوچکی از یک موضوع صحبت می‌شود و شنوندگان در هر بخش از آن می‌توانند سخن گوینده را قطع کرده و سؤال کنند. به‌رحال انواع مختلف سمینار وجود دارد ولی اساساً نوعی بحث آزاد برای تقویت مهارت‌های اعضاست. این همایش معمولاً در محل سالن کنفرانس یا آمفی تئاتر برگزار می‌شود.

ه) سمپوزیوم یا هم‌اندیشی (Symposium): یک نوع کنفرانس که افرادی با تخصص بالا در یک زمینه‌ی خاص گرد هم آمده، درباره موضوعی کاملاً تخصصی بحث می‌کنند و در آن پیشنهادات و ایده‌های نو ارائه می‌شود. موضوع اختصاصی می‌تواند شامل تعیین یا تدوین برنامه‌ای خاص برای اجرا در آینده یا موافقت جمعی با آن باشد. هر یک از شرکت‌کنندگان ضمن شنونده بودن، در مورد موضوع سخنرانی می‌کنند. سمپوزیوم مانند یک ژورنال تخصصی، دارای مطالبی با موضوع واحد است. در سمپوزیوم، افراد حرفه‌ای تلاش می‌کنند که با تبادل تجربه و بینش، با آخرین پیشرفت‌های حوزه خود در ارتباط باشند، لذا معمولاً روی یک جنبه از حرفه خود متمرکز می‌شوند. در یونان باستان به جشن جمعی افراد روشنفکر که با نوشیدنی و موسیقی و بحث‌های عقلانی توأم بوده سمپوزیوم می‌گفته‌اند. این واژه به شکل سمپوزیون نیز به کار رفته است. سمپوزیوم ممکن است یک اتاق کنفرانس برای سمپوزیوم کافی باشد. سمپوزیوم شبیه سمینار است با این تفاوت که اغلب شنوندگان سخنران هم هستند. همه سمینارها و سمپوزیوم‌ها کنفرانس هستند اما هر کنفرانسی سمینار یا سمپوزیوم نیست.

و) فروم یا تالار گفتگو (Forum): در شهر روم باستان، فروم شامل یک محوطه اجتماعات برای داد و ستد و همچنین دادگاه وجود داشته است. فروم به گردهمایی عموم برای گفتگو، مناظره و بحث آزاد پیرامون موضوعات مورد علاقه‌ی مردم و همچنین به محل‌های خاصی که برای این منظور ساخته می‌شود خطاب می‌گردد. امروزه به رسانه‌هایی چون روزنامه، رادیو، تلویزیون یا وبسایت که نظرات و بحث‌های مردم را پخش می‌کنند، نیز فروم می‌گویند. در مواردی نیز که بحث آزاد بین چند کارشناس جریان داشته و معمولاً امکان حضور عموم و شنیدن نظرات باشد، فروم می‌گویند که یکی از انواع آن دادگاه است. در فروم، یک راه آموزش همگانی و رشد فرهنگ اجتماعی است.

ز) کنوانسیون (Convention): کنوانسیون، کانونشن یا همایش ملی یا بین‌المللی، بزرگ‌ترین نوع گردهمایی است که شامل شکل‌های مختلف بحث و همچنین نمایشگاه می‌شود. این نوع همایش معمولاً به عنوان آغاز یک برنامه‌ی مهم تلقی می‌شود. مثلاً یک کانونشن ملی می‌تواند برای تصویب قانون اساسی برگزار شود. معمولاً کنوانسیون به همایش‌های سیاسی اطلاق می‌شود مثل جلسات بزرگ احزاب سیاسی، اتحادیه‌های تجاری، انتخابات ریاست جمهوری و امثال آن. توافقات بین‌المللی نیز کنوانسیون نامیده می‌شود.

چطور شروع به مقاله نویسی کنیم؟ (مدارک حضور کنفرانس)

برگزارکنندگان کنفرانس، ملزم به ارائه‌ی مدارک دال بر حضور و ارائه مقاله در کنفرانس خود هستند. غالب کنفرانس‌های برگزار شده، مقالات ارائه شده را در سایت خود قرار نمی‌دهند. از این رو، هر پژوهشگری که در کنفرانس علمی جهت ارائه مقاله حاضر می‌شود، بایستی مدارکی دال بر حضور در کنفرانس دریافت کند. این مدارک عبارتند از:

- گواهینامه (Certification)

مدرکی که شرکت‌کنندگان برای اثبات حضور و ارائه مقاله به صورت شفاهی (Anal) داده می‌شود. در این گواهینامه، عنوان، زمان و مکان کنفرانس و همچنین عنوان و ارائه‌دهنده‌ی مقاله با امضاء برگزارکننده مقاله اعطا می‌شود.

- مجموعه مقالات

سی‌دی حاوی فایل پی‌دی‌اف متن کامل کلیه مقالات موجود در کنفرانس است، که به شرکت‌کنندگان در مقاله اعطا می‌شود.

- کتابچه (Book of abstract)

با توجه به اینکه معمولاً بالا بودن تعداد مقالات در یک کنفرانس و عدم امکان چاپ همه‌ی آن، کتابی حاوی عنوان، اسامی نویسندگان و چکیده‌ی تمامی مقالات کنفرانس منتشر و در بین شرکت‌کنندگان پخش می‌شود.

چطور شروع به مقاله نویسی کنم؟ (ضریب تاثیر (Impact Factor) چیست؟)

برای نخستین بار در سال ۱۹۹۵ و توسط بنیانگذار ISI گارفیلد (Garfield) مطرح شد و به سرعت به صورت دستورالعملی جهت گزینش بهترین ژورنال‌ها به کار رفت. حقیقت این است که این فاکتور ابزار کاملی برای اندازه‌گیری کیفیت مقاله‌ها نمی‌باشد، بلکه چون روش بهتری وجود ندارد و در حال حاضر نسبت به دیگر معیارها برای ارزیابی علمی از مزایایی برخوردار است، لذا عموماً مورد استفاده قرار می‌گیرد. این عامل همه ساله توسط ISI بر مبنای ارجاعات به هر یک از مجلات علمی آن محاسبه می‌شود و نتیجه در گزارشات ارجاع ژورنال یا Journal Citation Reports (JCR) منتشر می‌شود. این ضریب، نه برای مقاله یا نویسنده بلکه برای ژورنال محاسبه می‌شود. محاسبه بر مبنای یک دوره سه ساله صورت می‌گیرد. فرضاً اگر در سال ۲۰۱۰ جمعا ۴۰ ارجاع به یک ژورنال صورت گرفته باشد و در آن ژورنال در سال ۲۰۰۸ تعداد ۲۶ مقاله و در سال ۸۳ تعداد ۲۴ مقاله چاپ شده باشد، ضریب ارجاع آن ژورنال، از تقسیم ۴۰ بر $26+24=50$ به دست می‌آید که $0/8$ است. یعنی به طور متوسط، هر مقاله آن نشریه $0/8$ مرتبه مورد استناد مقالات دیگر قرار گرفته است. نکته مهمی که اینجا وجود دارد این است، که یک ژورنال ممکن است ISI باشد اما IF نداشته باشد.

معیار JRK بر اساس میانگین ضریب تاثیرهای یک ژورنال در طی سالیان محاسبه می‌شود. بدینصورت که هرچه میانگین ضریب تاثیرهای یک ژورنال در طی سال‌ها بیشتر باشد رتبه (Rank) این ژورنال بهتر است. این عدد از صفر تا یک محاسبه می‌شود و اگر این عدد برای یک ژورنال در یک ترتیب (Discipline) خاص برابر با یک باشد، به این معناست که آن ژورنال دارای بالاترین میانگین ضریب تاثیرها در بین ژورنال‌ها موجود در همان ترتیب را داشته است و اگر برای یک ژورنال مثلاً هفتاد و شش صدم باشد به این معنی است که بیست و چهار درصد از ژورنال‌ها در همان ترتیب دارای میانگین ضریب تاثیرهایی بالاتر از این ژورنال بوده‌اند.

در سایت ISI، چهار مورد به عنوان ملاک‌های اصلی نمایه شدن ژورنال آمده است که عبارتند از:

- زمان بندی نشر، تعریف شده باشد یعنی معلوم باشد که فصلنامه است، ماهنامه است یا... و در موعد معین هم آماده شود.
- فرآیند داوری برای ژورنال تعریف شده باشد.
- قواعد نشر بین‌المللی را رعایت کند. برای مثال، عنوان ژورنال گویای محتوای آن باشد.
- مقاله به هر زبانی که باشد مهم نیست ولی چند مورد در آن باید به زبان انگلیسی باشد که عبارتند از: اسامی نویسندگان، عنوان، چکیده و کلمات کلیدی و حتی الامکان منابع و مأخذ هم انگلیسی باشد.

موارد فرعی هم وجود دارد که شامل این موارد است:

- ژورنال باید حوزه بین‌المللی داشته باشد و به یک حوزه جغرافیایی خاص تعلق نداشته باشد.
- در حوزه آن ژورنال، ترجیحاً ژورنال مشابه نباشد یا اگر هست آن ژورنال معیار برتری نسبت به آنها داشته باشد.
- افراد به وجود آورنده آن حتی الامکان افراد شناخته شده‌ای باشند.

- افراد به وجود آورنده، توزیع جغرافیایی مناسبی داشته باشند مثلاً همه ایرانی نباشند.
- البته موارد فرعی، نمره اضافه دارد و در قبولی یا رد ژورنال از طرف ISI نقش بازی نمی‌کند.

شاخص‌های ارزیابی توسط موسسه ISI عبارتند از:

- ضریب تاثیر (IF): این شاخص مهمترین و در عین حال کاربردی‌ترین شاخص ارزیابی ژورنال‌ها از نظر ISI است. شکل‌های (۱) - (۲) نحوه محاسبه ضریب تاثیر ژورنال Renewable Energy از انتشارات الزویر و ضریب تاثیر ۵ ساله همان ژورنال را نشان می‌دهد.

Cites in 2011 to items published in: 2010 = 904	Number of items published in: 2010 = 366
2009 = 1365	2009 = 396
Sum: 2269	Sum: 762
Calculation: $\frac{\text{Cites to recent items}}{\text{Number of recent items}} = \frac{2269}{762} = \mathbf{2.978}$	

شکل (۱): نحوه محاسبه ضریب تاثیر ژورنال Renewable Energy

Cites in {2011} to items published in: 2010 = 904	Number of items published in: 2010 = 366
2009 = 1365	2009 = 396
2008 = 1049	2008 = 299
2007 = 651	2007 = 178
2006 = 584	2006 = 184
Sum: 4553	Sum: 1423
Calculation: $\frac{\text{Cites to recent items}}{\text{Number of recent items}} = \frac{4553}{1423} = \mathbf{3.200}$	

شکل (۲): نحوه محاسبه ضریب تاثیر ۵ ساله ژورنال Renewable Energy

- شاخص فوری (Immediately): تعداد ارجاعات به مقاله‌های منتشر شده ژورنال در سال مورد ارزیابی تقسیم بر تعداد مقاله‌های منتشر شده در همان سال ژورنال مذکور است. این شاخص در حقیقت شیب رشد منحنی ارجاعات را بیان می‌کند. نحوه محاسبه شاخص فوری ژورنال در شکل (۳) قابل مشاهده است.

Cites in 2011 to items published in 2011 = 257	
Number of items published in 2011 = 430	
Calculation: $\frac{\text{Cites to current items}}{\text{Number of current items}} = \frac{257}{430} = \mathbf{0.598}$	

شکل (۳): نحوه محاسبه ضریب شاخص فوری ژورنال Renewable Energy

- شاخص نیمه عمر استناد (Cited Half-Life): نیمه عمر ارجاعات یا نیمه عمر استناد، تعداد سال‌هایی است که از سال ارزیابی باید به عقب برگشت تا شاهد پنجاه درصد کل ارجاعات به ژورنال در سال مورد ارزیابی باشیم. به عبارت دیگر، این شاخص مدت زمانی که نیمی از کل استنادات به آن ژورنال صورت پذیرفته باشد را نشان می‌دهد و در حقیقت سرعت کاهش میزان ارجاعات به ژورنال را بیان می‌کند. بدیهی است که وقتی مقاله‌های یک ژورنال ارزش خود را برای ارجاعات، زود از دست بدهند (مقاله‌ها سطحی باشند و خیلی زود بی‌ارزش شوند)، تنها به مقاله‌های جدید ژورنال ارجاع داده می‌شود. این موضوع باعث می‌شود که نیمه عمر ارجاعات به ژورنال کاهش یابد. بنابراین هر چه نیمه عمر ارجاعات به ژورنال بیشتر باشد، نشان می‌دهد که ارزش مقاله‌های ژورنال در طول زمان بیشتر حفظ شده است و هنوز مورد ارجاع قرار می‌گیرند. در مجموع هرچه نیمه عمر ارجاعات به یک ژورنال بیشتر باشد، ارزش ژورنال بالاتر می‌رود.

در پایان هر سال، ژورنال‌های تحت پوشش فهرست نویسی ISI که در فهرست وبگاه علم یا Web of Science (WOB) قرار گرفته اند، ارزیابی می‌شوند. معیارهای ارزیابی و سنجش همان شاخص‌های ارزیابی ISI (سه شاخص اشاره شده در بالا) می‌باشند. نتایج این ارزیابی نیز در گزارش‌های ارجاع ژورنال JCR هر سال جهت اطلاع عموم اعلام می‌شود. در بین فاکتورهای بالا، ضریب تاثیر، کاربردی‌ترین شاخص می‌باشد و امروزه به طور گسترده‌ای در درجه‌بندی و ارزیابی ژورنال‌های مورد استفاده قرار می‌گیرد. این فاکتور در حقیقت توانایی ژورنال و هیأت تحریریه آن را در جذب بهترین مقاله‌ها نشان می‌دهد.

سه پایگاه WOS، ESI و JCR از معتبرترین پایگاه‌های علم‌سنجی هستند که توسط مؤسسه اطلاعات علمی ISI تهیه و روز آمدسازی می‌شوند.

- پایگاه (ESI) Essential Science Indicators: بر مبنای دوره‌های زمانی ۱۰ ساله، به ارائه آمار در قالب شاخص‌های تعیین شده تولید علم از جمله رتبه علمی کشورها بر اساس تعداد تولیدات علمی، تعدا کل استنادها و نسبت استناد به تولیدات علمی می‌پردازد.

- پایگاه WOS: در این امکان جستجو و استخراج اطلاعات در طول دوره‌های زمانی مختلف بر اساس شاخص‌های گوناگون علم‌سنجی وجود دارد.

- پایگاه JCR: به ارائه گزارش استنادی نشریه‌ها می‌پردازد

چطور شروع به مقاله نویسی کنیم؟ (بررسی اعتبار ژورنال)

اعتبار ژورنال‌ها به موسسه علمی است که ژورنال در آنجا نمایه شده است. منظور از نمایه، بانک اطلاعاتی است که علاوه بر چکیده مقالات، دارای فهرست منابع (هر مقاله نیز بوده و بدین ترتیب امکان محاسبه تعداد ارجاعات) به هر مقاله را فراهم می‌کند. هر چه اعتبار این موسسات علمی بالاتر و تعداد موسسات نمایه شده بیشتر باشد، اعتبار ژورنال افزایش می‌یابد.

الف) ISI: بانک اطلاعات موسسه اطلاعات علمی (Institute for Scientific Information) مرکزی برای فهرست نمودن و پوشش دادن جامع‌ترین مجلات علمی منتشره در دنیا به منظور تبادل اطلاعات میان پژوهشگران مختلف می‌باشد. شمار مجلات ISI ثابت نیست. یک ژورنال ممکن است در یک زمان از مجلات ISI محسوب شود. اما به دلیل کاهش بار علمی بعداً از لیست مجلات ISI کنار گذاشته شود. هر ساله ۲۰۰۰ ژورنال جدید مورد ارزیابی قرار می‌گیرد و حدود ده درصد آنها به لیست ISI اضافه می‌شوند.

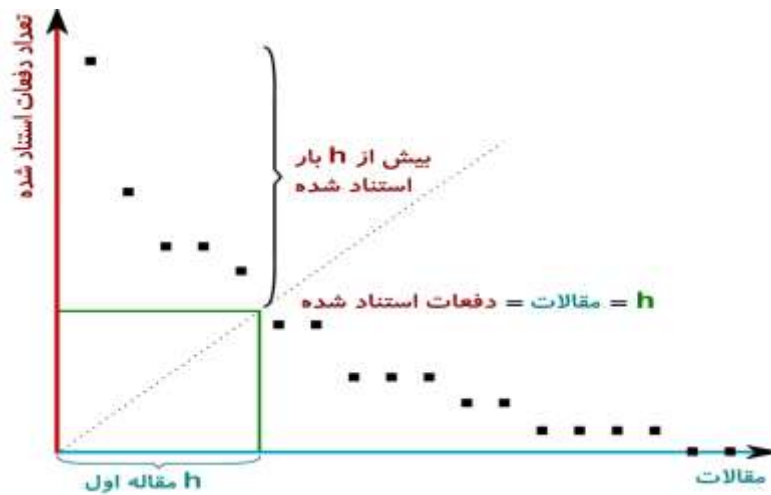
هر ژورنال علمی قبل از انتخاب شدن و فهرست شدن در ISI یکسری مراحل ارزیابی را پشت سر می‌گذارد. از جمله عوامل مورد ارزیابی رعایت استانداردهای بانک اطلاعاتی ISI، کمیته علمی منتخب ژورنال، تنوع بین‌المللی مقالات چاپ شده در آن، نشر به موقع ژورنال و جایگاه نشر آن می‌باشد. لازم به ذکر است که هیچ یک از این عوامل به تنهایی مورد بررسی و ارزیابی قرار نمی‌گیرد، بلکه با بررسی مجموع عوامل یک امتیاز کلی داده خواهد شد. از جمله مواردی که در ارزیابی ژورنال مورد توجه قرار دارد این است که عنوان مقالات، چکیده و کلمات کلیدی باید به زبان انگلیسی باشد. همچنین توصیه می‌شود که منابع نیز به زبان انگلیسی نوشته شوند. اگر چه اطلاعات علمی مهم به تمامی زبان‌ها به چاپ می‌رسد، اما موارد ذکر شده باید به زبان انگلیسی باشد تا تحت داوری و ارزیابی ISI قرار گیرد زیرا ارزیابی‌کنندگان مجلات علمی در ISI نمی‌توانند عناوین و منابع بکاررفته در مقالات را به زبان انگلیسی ترجمه کنند. داوری علمی و تخصصی مقالات چاپ شده در ژورنال توسط داوران نام‌آشنای علمی از جمله عمده‌ترین موارد مورد توجه ارزیابی‌کنندگان می‌باشد که گویای اعتبار و غنای علمی ژورنال است.

ب) اسکوپوس (Scopus): مجموعه بانک اطلاعاتی اسکوپوس از مجموعه بانک‌های استنادی علوم است که توسط شرکت الزویر منتشر می‌شود و پس از ISI دومین نمایه نامه استنادی علوم محسوب می‌گردد. این مجموعه دربرگیرنده تقریباً دو برابر ژورنال‌های نمایه شده در ISI است و به همین علت گزارش استنادات و ارجاعات به دست آمده از آن دقیق‌تر است. جالب این است که مجموعه اسکوپوس در برگیرنده تمامی مجلات ایندکس شده در مدلاین است و به عبارت دیگر ۱۰۰٪ مقالات مدلاین را در بر می‌گیرد. ویژگی منحصر بفرد اسکوپوس اعطای امتیاز به محققان می‌باشد در حقیقت اسکوپوس دارای رتبه‌بندی علمی برای پژوهشگران نیز هست.

ج) ISC: پایگاه استنادی علوم جهان اسلام (Islamic Science Citation) یک سیستم اطلاع‌رسانی علمی است که در صدد تجزیه و تحلیل مجلات علمی کشورهای اسلامی بر اساس معیارهای علم‌سنجی معتبر می‌باشد. ایران با تولی ISC، بعد از ایالات متحده که ۶۰ سال در مطالعات استنادی تجربه دارد و نیز بعد از کشور هلند، سومین نظام استنادی جهان را بنیانگذاری کرده است. در حقیقت، ISC هم‌اکنون با استفاده از اطلاعات جمع‌آوری شده از انتشارات فارسی، به خصوص مجلات علمی، در تحلیل محتوایی، ارزیابی مجلات و رتبه‌بندی مؤسسات علمی، نویسندگان و مجلات در سطح ملی موفقیت‌هایی کسب کرده است. از آنجا که معیارهای علم‌سنجی بر اساس قوانین علمی پایه‌گذاری شده‌اند، آن دسته از فراورده‌های علمی که توسط ISC تولید می‌شوند برابر با فراورده‌های تولید شده توسط ISI می‌باشند.

چطور شروع به مقاله نویسی کنیم؟ (شاخص اچ یا H-index چیست؟)

index یا شاخص H، اولین بار توسط گئورگ ای. هیرسچ (Jorge E. Hirsch) که یک فیزیکدان دانشگاه کالیفورنیای جنوبی است به عنوان ابزاری جهت ارزیابی کیفی تحقیقات علمی پژوهشگران ارائه شد. این شاخص برای یک پژوهشگر عبارت است از H تعداد مقاله ارائه شده توسط وی، که به هر کدام حداقل H بار استناد شده باشد. برای مثال اگر ۵ مقاله از کل مقالات منتشر شده توسط یک محقق، هر کدام حداقل ۵ بار به عنوان مرجع در مقالات دیگر مورد استفاده قرار گرفته باشد، شاخص H آن محقق برابر ۵ است. بنابراین H-index نتیجه تعادل بین تعداد مقالات و استنادات است. شکل زیر نحوه محاسبه شاخص H را نشان می‌دهد.

سه پایگاه اطلاعاتی معروف وجود دارد که شاخص H را محاسبه می‌کنند. پایگاه‌های Web of Knowledge (WOK) و Scopus و نیاز به اشتراک دارند و Google Scholar که این کار را به صورت رایگان انجام می‌دهد.

پایگاه WOK: شبکه دانش، یکی از پایگاه‌های متعلق به ISI است. یکی از بهترین ابزارها برای محاسبه شاخص H، ابزار WOS می‌باشد که از بخش‌های WOK است. این ابزار برای محاسبه شاخص H، کلیه مقالات یک نویسنده را از ابتدا تا زمان حال مدنظر قرار می‌دهد. در صورتی که از طریق دانشگاه یا حساب شخصی به این پایگاه دسترسی داشته باشید، می‌توانید به راحتی با جستجوی نام نویسنده مورد نظرتان، H-Index و بسیاری اطلاعات آماری دیگر راجع به وی را در این پایگاه مشاهده کنید.

پایگاه اسکوپوس (Scopus): این پایگاه اطلاعاتی که متعلق به انتشارات الزویر است یکی دیگر از پایگاه‌هایی می‌باشد که شاخص H و بسیاری اطلاعات آماری دیگر را برای نویسندگان مختلف در اختیار شما قرار می‌دهد. نکته ای که در مورد این پایگاه باید بدانید این است که تنها مقالات سالهای ۱۹۹۵ به بعد را که در این پایگاه ثبت شده‌اند، برای محاسبه شاخص H مدنظر قرار می‌دهد.

پایگاه گوگل اسکولار (Google Scholar): این ابزار که برای شرکت گوگل می‌باشد، رایگان بوده و شما می‌توانید به راحتی با ثبت یک حساب کاربری در گوگل شاخص H خود را محاسبه کنید. در مورد این ابزار، باید به این نکته توجه کرد که به دلیل مدنظر قرار دادن طیف وسیعی از مقالات در محاسبه شاخص H (حتی مقالاتی که به صورت رایگان در اینترنت وجود دارند و در مجلات معتبر منتشر نشده‌اند)، به

اندازه ابزارهای دیگر دقیق نیست اما از آنجا که ابزاری رایگان بوده و ابزارهای زیادی برای استفاده از آن وجود دارد، مناسب است. Publish or Perish و Scholar H-Index Calculator دو ابزار خوب می‌باشند که برای محاسبه این شاخص از اطلاعات گوگل اسکولار استفاده می‌کنند.

تفاوت در شاخص‌های محاسبه شده پایگاه‌های مختلف

برای محققینی که سال‌های بسیاری را به پژوهش اختصاص داده‌اند، شاخص‌های H محاسبه شده در پایگاه‌های مختلف می‌تواند تفاوت قابل توجهی داشته باشد. این تفاوت از عواملی ناشی می‌شود که به برخی از آن‌ها پیش‌تر اشاره گردید. برخی از مهمترین عوامل را می‌توان به صورت زیر بر شمرد:

- تفاوت در بازه زمانی انتشار مقالات برای محاسبه شاخص: از آن جایی که پایگاه اسکوپوس برای محاسبه شاخص H، مقالات فهرست شده از سال‌های ۱۹۹۵ به بعد این پایگاه را مدنظر قرار می‌دهد، عملاً مقالاتی که قبل از این سال منتشر شده‌اند، نادیده گرفته می‌شوند. حال آنکه ممکن است همان مقالات به دفعات مورد استناد قرار گرفته باشند. بنابراین اثر این تفاوت بیشتر در پایگاه اسکوپوس خود را نشان می‌دهد.
- تفاوت در پوشش مقالات: گاهی ممکن است یک مقاله به دلایل مختلفی در یک پایگاه ثبت نشده باشد. البته اثر این تفاوت معمولاً زیاد نیست. به علاوه شما می‌توانید با امکاناتی که در اسکوپوس و WOK وجود دارد، تقاضای تغییرات در مقاله‌های خود را بدهید. بدین ترتیب این پایگاه‌ها پس از بررسی، مقالات و یا تعداد استنادهای مدنظر شما را کم و یا زیاد خواهند کرد.
- تفاوت در تعداد مقالات و مشابهت‌های اسمی: در پایگاه‌های اسکوپوس و WOK هر نویسنده برای خود یک صفحه دارد و کلیه اطلاعات مربوط به وی در آن ثبت می‌شود به طوری که احتمال جابجایی تحقیقات پژوهشگران به صفر تمایل می‌کند. از طرفی هر مقاله منتشر شده تنها یک بار در این پایگاه‌ها ثبت می‌شوند. حال آنکه در گوگل اسکولار اینگونه نیست. در صورت وجود مشابهت اسمی، امکان تداخل وجود دارد و این گاهی باعث ایجاد تفاوت در نتایج می‌شود. همچنین ممکن است یک مقاله دو یا چند بار در گوگل اسکولار فهرست شده باشد. این امر در شرایط خاص می‌تواند باعث افزایش و یا کاهش کاذب شاخص H شود.

چطور شروع به مقاله نویسی کنم؟ (اعتبار ژورنال چطور محاسبه می شود؟)

شاید یکی از کارهای روزمره هر پژوهشگری که تعدادی مقاله در کنفرانس‌ها و ژورنال‌های بین‌المللی منتشر کرده، خالی کردن صندوق دریافت ایمیل خود از فراخوان‌های ارسالی از طرف انواع کنفرانس‌ها و ژورنال‌هاست. در مورد اعتبار کنفرانس‌ها و ژورنال‌ها بحث شد، اما نکته‌ای وجود دارد این است که بررسی اعتبار یک کنفرانس راحت هست همچنین چون اجرای یک کنفرانس دارای هزینه گزاف و نیازمند هماهنگی و کارهای زیادی است اساساً کلاهبرداری در آن کمتر اتفاق می‌افتد. در حقیقت اگر کسی بخواهد از قبل مقاله به سود مالی برسد به جای برگزاری کنفرانس با انواع مشکلات پیش‌بینی نشده، می‌تواند به راحتی یک ژورنال ایجاد کند. بحث اصلی این بخش چگونگی بررسی اعتبار یک ژورنال است. معیار اعتبار ژورنال، نه سال‌های انتشار، نه محل انتشار است بلکه اعتبار آن به نمایه‌شدن (Indexing) وابسته است که مهمترین شاخص‌های آن مرور شد. معمولاً در هر ژورنال، فهرستی از سایت‌هایی که ژورنال در آن نمایه شده است، ارائه می‌گردد.

تجربه‌ای که من در مورد ارزیابی اعتبار یک ژورنال، علاوه بر راه‌کارهای علمی و بررسی شاخص‌های معتبر این است که به طراحی و ساختار ژورنال، نحوه سامیت مقاله و هزینه ریجستری مقاله هم باید دقت کرد. کلاً توصیه می‌شود که اعتماد چندانی به ژورنال‌هایی با مشخصات زیر نداشته باشند. هر چند که هیچ کدام از استندال‌های زیر مبنای علمی نداشته و بیشتر تجربی هستند و شاید ژورنالی وجود داشته باشد که مشخصات زیر را داراست اما معتبر محسوب می‌شود.

- ژورنال‌هایی که امکان دسترسی رایگان (Open access) نداشته و هزینه ریجستری بالائی دارند. امروزه هزاران ژورنال در زمینه ده‌ها رشته‌ی تخصصی منتشر می‌شود که غالب آنها جهت انتشار مقاله درخواست مالی دارند. نکته‌ای که اینجا وجود دارد این است که ژورنال‌ها جهت تامین هزینه‌های خود دارای دو منبع مالی‌اند. اولی فروش مقالات خود است که چنین منبعی تنها برای انتشارات معتبر که دارای تعداد ژورنال منتشره قابل ملاحظه‌ای‌اند (مانند انتشارات الزویر، اشپرنگر، جان وایلی و ...) تعریف شده است، که هزینه اکانت آنها بسیار بالا بوده و معمولاً دانشگاه‌ها و موسسات علمی با خرید اکانت آنها، امکان دسترسی به مقالات و کتب این انتشارات به دانشجویان و پژوهشگران خود می‌دهند. قطعاً خریداران اکانت تمایل دارند با کمترین هزینه بیشترین کمیت و کیفیت را دریافت کنند، که غالب ژورنال‌هایی که به صورت تکی و با تعداد مقاله کم منتشر می‌شوند امکان فروش اکانت‌های خود ندارد و به ناچار هزینه چاپ مقاله را از خود نویسنده دریافت می‌کنند. به عبارت دیگر، اگر ژورنال‌های غیر از انتشارات معروف جهان بخواهند با فروش مقالات، هزینه‌های خود را تامین کنند، تعداد ارجاعات به مقالات آنها بدلیل عدم امکان دسترسی عمومی به آنها به شدت کاهش می‌یابد حال آنکه انتشاراتی مانند الزویر با چنین مشکلی روبرو نیست، چرا که انبوهی از ژورنال‌ها با صدها مقاله منتشره در سال بدلیل اعتماد عمومی که به آنها وجود دارد و با وجود الزام به پرداخت هزینه برای مشاهده همچنان دارای شاخص‌های IF و H-index بالائی است. حال ژورنالی دارای امکان دسترسی رایگان بوده و هزینه ریجستری خیلی بالائی درخواست کنند، محل تشکیک است.

- غالب نویسندگان مقاله از یک کشور خاص باشند

وقتی عنوان بین‌المللی در ژورنال وجود دارد، باید دارای پراکندگی منطقی در محل اقامت نویسندگان مقاله باشد. اگر ژورنالی باشد که غالب آن از یک کشور خاص باشد، زیاد قابل اعتماد نیست.

- ارسال مقاله از طریق ایمیل یا بسیار ساده انجام می‌شود
در فصل بعد در مورد نحوه ارسال مقاله بحث خواهد شد اما بحثی که وجود دارد این است اگر ارسال مقاله به ژورنال از طریق ایمیل به ژورنال و مخصوصا به ادیتور باشد باز در اعتبار ژورنال تردید کنید. همچنین ارسال در حداقل ۴ یا ۵ مرحله است، که هر یک از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. اگر فرآیند ارسال مقاله بسیار ساده باشد، یعنی اعمال نظر روی آن نوشته نیز بسیار ساده و احتمالا غیرعلمی خواهد بود.

- فرآیند داوری کوتاه و سطحی
هرچند انتظار برای دریافت نتایج داوری از ژورنال بسیار سخت و مثل انتظار برای آماده شدن غذا در رستوران می‌ماند! اما باز هم یکی از معیارهای سنجش اعتبار ژورنال است. بنابراین به ژورنال‌های که خیلی زود (کمتر از حداقل دو ماه) اعمال پذیرش قطعی می‌کنند و یا نظرات داوری بسیار سطحی بوده و یک ایمیل برای کل مقالات ارسال می‌شود اعتماد چندانی نداشته باشید. از نظرات داور می‌توان فهمید که چقدر به موضوع مسلط است.

- طراحی سایت بیشتر شبیه وبلاگ‌های متفرقه است تا یک ژورنال علمی در حد آی‌اس‌آی
- ادیتور مشخصی ندارند
بار اصلی هر ژورنالی بر عهده ادیتور ژورنال است. ادیتور مسئول بررسی اولیه مقاله، انتخاب داور، ارسال مقاله به داور، بررسی و جمع‌بندی نظرات داور، ارسال نظرات داور به نویسنده، بررسی پاسخ‌های نویسنده به نظرات داور و تصمیم‌گیری نهائی است. پس هر ژورنالی حداقل باید دارای یک ادیتور با رتبه علمی پروفیسور باشد. غالب ژورنال‌های معتبر دارای چندین ادیتوراند که هر کدام در زیرشاخه‌ای خاص بوده و فقط در تخصص خود اعمال نظر می‌کند. حال اگر ژورنالی فاقد چنین ادیتور نباشد، قطعاً فرآیند بررسی مقاله نیز چندان علمی نخواهد بود.

- مبلغ درخواست هزینه
هرچند پرداخت هزینه از سوی نویسنده به ژورنال یک امر رایج است، اما دریافت هزینه بایستی توجیه منطقی باشد. وقتی ژورنالی فاقد ادیتور معتبر بوده، داوری خاصی روی آن انجام نشده و نسخه‌ی چاپی از آن وجود ندارد، پس اخذ چند صد دلار یا یورو نمی‌تواند توجیه خاصی داشته باشد.

چطور شروع به مقاله نویسی کنم؟ (سایت‌های کلاه‌بردار علمی)

برخی از سایت‌ها هستند که پا را فراتر از ارائه یک ژورنال کم‌اعتبار گذاشته‌اند و عملاً به کلاه‌برداری از پژوهشگران جوان و کم‌تجربه می‌پردازند. دو نمونه‌ی بارز و مشهور که اخیراً بحث‌ها و جنجال‌های زیادی را به همراه داشته و از یک روش مشابه برای کلاه‌برداری استفاده می‌کنند. سایت‌های www.texassciences.us و sciencesarchive.com هستند که با سوءاستفاده از تشابه با اسامی ژورنال‌های معتبر اقدام به اخذ مبالغ هنگفت برای چاپ مقاله می‌کنند. همانطوریکه در بخش قبلی بیان شد، چنین به اصطلاح ژورنال‌های دارای سایتی با طراحی بسیار ساده، فرآیند ارسال مقاله بسیار آسان و در یک مرحله، عدم وجود ادیتور مشخص و معروف و درخواست هزینه‌ی هنگفت دارند. به نمونه‌ای از ایمیل ارسالی از یکی از ژورنال به نگارنده برای دریافت هزینه‌ی چندصد دلاری، بعد از تنها دوهفته از ارسال مقاله دقت بفرمائید.

Dear Author(s)

Mohammad Karimi, Payam Farhadi

As you know, Your article has been considered for publication in **Archives Des Sciences Journal**.

You were supposed to pay your paper PUBLICATION FEE before the DEADLINE.

But we have not heard back from you. We have not received your publication fee either.

Please inform us about your FINAL DECISION if you have planned to pay the fee or not.

As we are going to publish our current issue now, we should decide whether or not exclude your paper from our archive.

You can use the following method to pay your publication fee:

Payment Amount: 550USD or 400 EUR

Dear Author,

I am pleased to inform you that your manuscript TJS-3-1339 by title of ?Dynamic Performance Improvement of Power Systems Using UPFC Based on ANFIS Controller? has been accepted for publication in the **Texas Journal of Science**. Please note that the official acceptance letter will be sent to you after you have effected payments (550\$) for your article. Kindly make payment as soon as possible to enable us include your manuscript in this month's publication.

Meanwhile send us the final version of your paper (including the name orders, format, etc.) in accord with the journal

template in the same email you send us the receipt. Click on the following link:

<http://www.texassciences.us/Form/Template.doc>

Please use the following information to pay the publication fee:

<http://www.libertyreserve.com/>

Account Number: U2386346

Account Name: Texas Journal of Science

Deadline: 3 days from now.

در این ایمیل، هیچ اشاره‌ای به خود مقاله، اشکالات وارد بر آن و نظرات داور و یا ادیتور نشده و صریحا و در اولین تماس درخواست پول شده است. نکته‌ی جالب اینکه، این ژورنال‌ها تنها چند روز به نویسنده برای پرداخت هزینه وقت می‌دهند و معمولا هم پاسخی به پیگیری‌های بعدی نمی‌دهند.

نکته‌ی دیگر اینکه این ژورنال‌ها دارای انبوهی از مقالات منتشر شده‌اند. شکل زیر آرشیو ژورنال sciencesarchive را از سال ۲۰۰۹ تا می ۲۰۱۳ را نشان می‌دهد. ژورنال فوق از سال ۲۰۱۱ هر ماه یک شماره منتشر کرده که هر شماره دارای حداقل دو بخش است که هر بخش شامل حدود ۶۰ مقاله است. یعنی این ژورنال هر ماه حدود ۱۲۰ مقاله و در یک سال ۱۴۴۰ منتشر می‌کند که حتی در صورت اعتبار ژورنال با توجه به اینکه امکان دسترسی به مقالات وجود ندارد، پس قطعاً ضریب تاثیر آن، در صورت وجود، بعد از یکی یا نهایتاً دو سال از آن گرفته می‌شود.

Archive

Issues before 2008: PDF Format

2009: Vol. 62(1), Vol. 62(2), Vol. 62(3), Vol. 62(4)

2010: Vol. 63(1), Vol. 63(2), Vol. 63(3), Vol. 63(4)

2011: Vol. 64(1), Vol. 64(2), Vol. 64(3), Vol. 64(4), Vol. 64(5), Vol. 64(6), Vol. 64(7), Vol. 65(8), Vol. 64(9), Vol. 64(10), Vol. 64(11), Vol. 64(12)

2012: Vol. 65(1), Vol. 65(2), Vol. 65(3), Vol. 65(4), Vol. 65(5), Vol. 65(6), Vol. 65(7), Vol. 65(8), Vol. 65(9), Vol. 65(10), Vol. 65(11), Vol. 65(12),

2013: Vol. 66(1), Vol. 66(2), Vol. 66(3), Vol. 66(4), Vol. 66(5), Vol. 66(6), Vol. 66(7), Vol. 66(8), Vol. 66(9), Vol. 66(10), Vol. 66(11), Vol. 66(12)

جالب‌ترین مقاله‌ی این ژورنال، مقاله‌ای با عنوان «Fundamental forces and interactions What's new?» در بخش اول، شماره چهارم از جلد ۶۶ است، که چکیده‌ی آن نیز همان عنوان مقاله یعنی «Fundamental forces and interactions What's new?» است. یعنی نویسنده یا نویسندگان حتی زحمت تغییر این عنوان عجیب را به خود نداده و عینا همان را به عنوان چکیده نوشته‌اند. خوشبختانه با دقتی که اخیراً در دانشگاه‌ها در بررسی اعتبار علمی ژورنال‌ها دارند، این دو سایت کلاه‌بردار به همراه چندین سایت دیگر در لیست سیاه قرار گرفته‌اند.

چطور شروع به مقاله نویسی کنم؟ (معرفی ناشران علمی)

Elsevier

الزویر نام یکی از بزرگترین ناشرین مطبوعات پزشکی و علمی جهان است. این مؤسسه در آمستردام قرار دارد. در حالی که در آمریکا، انگلستان و جاهای دیگر نیز فعالیت‌های مهمی دارد. الزویر نام خویش را از نام یک چاپخانه قدیمی هلندی به نام «خانه الزویر» گرفته است. خاندان السفیر مدت‌ها در کشور هلند به امر فروش و چاپ کتاب مشغول بوده‌اند. بنیانگذار این خاندان لودویک الزویر در شهر لیدن زندگی می‌کرد و این تجارت را در سال ۱۵۸۰ شروع کرد. سازمان امروزه در سال ۱۸۸۰ تاسیس شد. تولیدات اولیه آن شامل ژورنال لاسنت، سل و کتاب‌هایی شامل آناتومی گری و ساینس دایرکت، که مجموع ژورنال‌های الکترونیکی بود. اخیراً الزویر مرجع داده‌های اینترنتی خود به نام اسکوپوس را ارایه کرده است. می‌توان ادعا کرد این مؤسسه تقریباً در اکثریت رشته‌های دارای ژورنال و کتاب است. همچنین این مؤسسه با پشتیبانی از برخی کنفرانس‌ها در سراسر جهان، مقالات برگزیده این کنفرانس‌ها در ژورنال‌های خود منتشر می‌کند. الزویر یک ناشر چندرسانه‌ای پیشرو می‌باشد که محصولات و خدمات علمی، فنی و پزشکی را در سراسر دنیا منتشر می‌کند. الزویر بیش از ۲۰۰۰۰۰ محصول و خدمات ارائه می‌دهد که شامل ژورنال‌ها، کتاب‌ها، محصولات و خدمات الکترونیکی، پایگاه‌های اطلاعاتی می‌باشد و هر سال بیش از ۱۶۰۰ نشریه و ۱۲۰۰ کتاب را منتشر می‌نماید. نکته‌ای که اینجا وجود دارد این است که ساینس دایرکت (ScienceDirect) سایت دسترسی به محصولات علمی منتشره توسط الزویر و دانلود آن است.

Springer Science+Business Media S.A.

اشپرینگر ساینس+بیزینس مدیا یک ناشر بین‌المللی است که کتب آکادمیک و ژورنال‌های تخصصی علمی را منتشر می‌کند و مقر اصلی آن در برلین قرار دارد. اشپرینگر پس از الزویر دومین ناشر بزرگ ژورنال‌ها تخصصی دنیا با نزدیک ۶۰ خانه نشر، ۱۹۰۰ ژورنال، ۵۵۰۰ کتاب در سال با فروش ۹۲۴ میلیون یورو (در سال ۲۰۰۶) و ۵۰۰۰ کارمند است. دفترهای اصلی اشپرینگر در برلین، هایدلبرگ، دوردراخت و نیویورک قرار دارند. جولوس اشپرنگر این انتشارات را در سال ۱۸۴۲ میلادی در برلین تاسیس کرد. در سال ۱۹۶۴، با تاسیس دفتر خود در نیویورک فعالیت‌های بین‌المللی خود را توسعه داد. دفاتر توکیو، پاریس، برلین، هنگ کنگ و دهلی نیز بعد از آن افتتاح شدند.

Wiley interscience

وایلی مجموعه‌ای از چندین هزار ژورنال و کتاب و سایر مستندات آکادمیک است که نامی شناخته شده است که به‌همراه مجموعه ژورنال‌ها الزویر مجموعه‌ای از پر مراجعه شونده‌ترین مجلات آکادمیک را شامل می‌شوند. در گذشته دو ناشر معتبر در زمره ناشران مجلات آکادمیک وجود داشت که به نام‌های Blackwell synergy و Wiley and sons معروف بودند. از چند سال قبل به این طرف این دو ناشر در همدیگر ادغام شده و تبدیل به غول ناشران آکادمیک به نام Wiley interscience شده‌اند که بصورت خلاصه از آنها به نام وایلی هم نام برده می‌شود. کیفیت مجلات این دو مجموعه متفاوت است و در این دو مجموعه می‌توانیم مجلاتی بسیار معتبر و بسیار سختگیر را مشاهده کنیم و در کنار آنها ممکن است مجلاتی هم باشند که انتشار مقالات در آنها سهل تر است و حتی مواردی هم بوده است که اعتبار برخی از مجلات منفرد در این مجموعه‌ها مورد سوال نیز واقع شده است.

Taylor & Francis

تیلور و فرانسیس یکی از معتبرترین و قدیمی‌ترین ناشران ژورنال‌ها آکادمیک است که در تاریخ انتشار این مطلب بیش از ۱۷۰۰ ژورنال و سالانه بیش از ۳۶۰۰ کتاب جدید را منتشر می‌کند. تیلور و فرانسیس که آن را بصورت خلاصه تی‌انداف (T & F) نیز می‌شناسیم مجموعه‌ای از ژورنال‌ها متفاوت از نظر سطح اعتبار و میزان آسان‌گیری و سخت‌گیری است، بطوری که برخی از مجلات این مجموعه تقریباً برای پژوهشگران برجسته هم به سختی قابل دستیابی هستند (اگر نگویم غیر قابل دستیابی) و برخی از مجلات آن البته متفاوت می‌باشند.

چطور شروع به مقاله نویسی کنیم؟ (اخلاق علمی چیست؟ و سرقت ادبی یعنی چی؟)

منظور از اخلاق علمی مجموعه‌ای از خوبی‌ها و بدی‌هایی است که بر رفتار علمی ما در مراحل تحصیل، تدریس، تحقیق و خدمات علمی تاثیر می‌گذارد. سرقت ادبی، عبارت است از استفاده مستقیم از لغات دیگران بدون استفاده از علامت خاصی که نشان‌دهنده این باشد که نوشته مربوط به کس دیگری می‌باشد. هنگامی که بخش‌های اصلی و اطلاعات علمی یک مقاله یا پایان‌نامه و یا گزارش طرح‌های پژوهشی از مقاله، پایان‌نامه و گزارش‌های علمی نگاشته شده به وسیله دیگران آورده شود، این اقدام ناپسند اخلاقی را سرقت علمی می‌نامند. این مسأله را نمی‌توان به خاطر بی‌دقتی ساده نویسنده و غیرعمدی تصور کرد. از نظر اخلاقی پسندیده نیست که نویسنده یک مقاله، کار محققان دیگری را (که قبلاً گزارش شده است) بدون ارجاع به نویسنده، به نام خود ارائه کند.

مهمترین مصادیق بارز تقلب علمی عبارتند از:

- سرقت ادبی
- تحریف (Falsification)
- جعل و داده‌سازی (Fabrication)

مصادیق سرقت ادبی خود عبارتند از:

- نقل قول
اگر عین جمله‌ای را از کسی نقل می‌کنید باید حتما در گیومه قرار دهید و مرجع هم به دنبال آن بیاید. ضمناً توجه کنید که آیا اجازه دارید جمله را نقل قول کنید یا خیر (برخی از نشریات شرایط خاصی برای نقل قول قائلند - نظیر نحوه ارجاع دادن یا حداکثر جملاتی به کلماتی که می‌توانید نقل قول کنید - که می‌بایست این شرایط را دقیقاً در نظر گرفت). ولی اصولاً نقل قول در حد یکی دو جمله مشکلی ندارد.

- استفاده از نتایج دیگران
استفاده از نتایج اشکال، جدول و نمودارها (هر چند کوچک و جزئی) باید با ارجاع کامل باشد. اگر از نتیجه منحصر به فرد کسی یا گروهی استفاده می‌کنید، حتماً باید ارجاع بدهید. مفاهیمی که بسیار جا افتاده‌اند (مثل قانون نیوتون) نیازی به مرجع ندارند.

- استفاده از جمله‌های دیگران
کپی کردن حتی با عوض کردن ساختار جمله باز هم دزدی علمی است. بدین معنی که مثلاً تغییر زمان فعل از معلوم به مجهول جمله را از آن شما نمی‌کند:

مثال ۱: جمله‌ی اصلی: کاربرد این روش در مواد غذایی داروشناسی درمان ضایعات پوستی و تحقیقات بیوتکنولوژی است. جمله‌ی دزدی عملی این متود در تحقیقات بیوتکنولوژی و شناسایی داروها و همچنین در مورد بیماریهای پوستی و مواد خوراکی استفاده می‌شود.

مثال ۲: جمله‌ی اصلی برای بهره‌برداری بهتر از زمین‌های شوره‌زار مسیر تهران-قم پیشنهاد می‌شود با کشت خیارسبز، برای قشر مستضعف جامعه خیارشور با قیمت ارزان به عمل آید. جمله‌ی دزدی عملی: اگر کسی یا فردی در زمینی یا دشتی که شوره‌زار گردیده است مانند مسیر تهران قم خیارسبز کاشته شود در آینده محصول این کشتکاری خیارشور خواهد شده بود که اتفاقاً قیمتش هم کم است و برای قشور مستضعفان کاربرد دارد.

- استفاده از جملات قبلی مقالات خودتان
کپی کردن جملاتی از مقاله قبلی خودتان یا مقاله‌ای که جای دیگری چاپ کرده‌اید می‌تواند جرم به حساب می‌آید و اگر هم جرم نباشد کار ناپسندی است. ولی مقاله‌ای که در یک کنفرانس ارائه شده می‌تواند با تغییراتی در یک ژورنال چاپ شود (باز هم با قوانین هردو یعنی کنفرانس و ژورنال مجدداً چک کنید).
- ارائه مقالات در کنفرانس و سمینارها
در ارائه مقالات: زیر هر شکل عکس و نموداری که کار مستقیم خود شما نیست باید مرجع بدهید. مراجع را می‌توانید در پایین صفحه هم بنویسید. ولی باید دیده شود.
- دزدی علمی غیرعمدی
بعضی وقت‌ها سرقت علمی واقعاً به صورت اتفاقی است. سرقت علمی اتفاقی هم جرم است (همان‌طور که اگر شما مستقلاً اختراعی را بکنید که قبلاً ثبت شده حق استفاده تجاری از آن را ندارید و استفاده تجاری اتفاقی از آن جرم است). بنابراین بهتر است با دقت بیشتری منابع را مطالعه کنید و نت بردارید.

چطور شروع به مقاله نویسی کنم؟ (هزینه انتشار (Publication Fee) چیست؟)

در گذشته، نویسندگان هر مقاله‌ای که به ژورنال ارسال می‌کردند، بصورت رایگان منتشر می‌شد. از مدت‌ها قبل فرآیند این کار به این سمت رفته است که حتی مجلاتی که وابستگی سازمانی و بودجه‌ای به یک مرکز دانشگاهی یا صنعتی یا علمی داشته‌اند هم به این سمت می‌روند که خودکفا بشوند و برای خودکفایشان هم علاوه بر فروش نسخه‌ی چاپی مقالات خود، به پژوهشگران و مراکز علمی از مسیر اخذ هزینه‌های رسیدگی به مقاله و انتشار آن از نویسنده هم اقدام می‌کنند. برخی از ژورنال‌ها هم این داستان را به سمتی سوق داده‌اند که نویسنده در صورتی که بخواهد مقاله ایشان در وبسایت ژورنال قابل‌رویت و دانلود رایگان باشد لازم است که هزینه انتشار را به ژورنال بپردازد وگرنه ژورنال در صورتی که این هزینه را از نویسنده دریافت نکند مجبور خواهد بود مقاله را بصورت غیر رایگان در وبسایت برای دانلود پولی قرار بدهد. هزینه‌هایی که مجلات بابت انتشار مقالات از نویسندگان دریافت می‌کنند معمولاً به انواع زیر است:

- هزینه‌ی رسیدگی به مقاله (Processing Fee)
که به این هزینه معمولاً هزینه‌ی ارسال (Submission fee) هم گفته می‌شود و هزینه‌ای است که صرفاً مربوط به هزینه رسیدگی و داوری مقاله در ژورنال مربوط می‌شود و هزینه زیادی نیست. این مبلغ معمولاً بیش از هر ژورنالی توسط ژورنال‌هایی دریافت می‌شود که روزانه ده‌ها مقاله به آنها ارسال می‌گردد و واقعا فرصت رسیدگی به این همه مقاله را در شرایط معمولی ندارند.
- هزینه‌ی داوری سریع
برخی از مجلات که فرآیند داوری چند ماهه دارند، به نویسندگان پیشنهاد می‌دهند که در صورت تمایل می‌توانند با پرداخت هزینه‌ای، داوری مقاله را در اولیت قرار داده و در اسرع وقت به مقاله رسیدگی کنند.
- هزینه‌ی دسترسی رایگان (Open Access)
در صورتی که نویسنده انتخاب کند که مقاله ایشان بصورت رایگان قابلیت دانلود از وبسایت ژورنال داشته باشد، لازم است که هزینه آن را نویسنده به ژورنال بپردازد. این گزینه به نویسنده این امکان را می‌دهد که مقاله ایشان بیشتر خوانده شده و بیشتر مطالعه شود و احتمال آنکه نویسندگان دیگر در مقالاتشان به این مقاله ارجاع بدهند هم بیشتر خواهد شد.
- هزینه‌ی انتشار یا هزینه مولف
این شاید رایج‌ترین عنوان برای اخذ پول از نویسندگان باشد. در این حالت بعد از پذیرش نهایی مقاله توسط ژورنال، با ارسال فاکتوری به نویسندگان خواستار واریز مبلغی می‌شوند. این مبلغ در برخی ژورنال‌ها، علاوه بر هزینه‌ی رسیدگی به مقاله یا هزینه‌ی داوری سریع دریافت می‌گردد. هزینه‌ی انتشار معمولاً دارای یک هزینه‌ی ثابت و یک هزینه متغیر است. هزینه‌ی ثابت برای تعداد

صفحات مشخص و چاپ سیاه و سفید و یا حتی تعداد مشخصی نویسنده در نظر گرفته می‌شود. افزایش تعداد صفحات از حد مشخص شده توسط ژورنال، چاپ تصاویر رنگی و افزایش تعداد نویسنده، هزینه‌ی متغیر اضافی به نویسندگان تحمیل می‌کند.

نگارش بخش های مختلف مقاله (انواع مقاله علمی از لحاظ نوع نوشتار)

مقاله‌ی تحقیقی^۱ یا مقاله‌ی پژوهشی^۲

رایج‌ترین نوع مقاله‌اند که برگرفته از انجام یک تحقیق یا پایان‌نامه با حداقل یک نوآوری منحصربه‌فرد و بدیع بوده که به صورت رایج در ژورنال‌ها و کنفرانس‌ها منتشر می‌گردد. ارزش علمی مقاله‌ی تحقیقی رابطه نزدیک و مستقیمی با نوآوری دارد. معمولاً غالب پژوهشگران، مقاله‌نویسی را با مقالات تحقیقی آغاز می‌کنند.

مقالات مروری^۳

هدف از نوشتن این مقالات، مرور، بررسی، دسته‌بندی و آسیب‌شناسی کارهای مشابه قبلی است. اساساً در این نوع مقالات، نویسنده باید تسلط کامل به موضوع داشته و چند مقاله پژوهشی در مورد موضوع مقالات مرور شده را منتشر نماید. در نوشتن این مقالات بایستی چند نکته را در نظر داشت:

- ◀ چنانچه مرور مشابهی در سال‌های اخیر انجام شده، انجام مرور مجدد شاید چندان جالب و علمی نباشد.
- ◀ تعداد مقالات مرور شده، عدد مشخصی ندارد، اما حداقل باید حدود ۵۰ عنوان مقاله معتبر باشد.
- ◀ این مقالات نیازی به پیشنهاد اصلی و نوآوری علمی ندارند، بلکه نیازمند نوآوری نوشتاری و برجسته‌سازی مفاهیم مطرح شده در متون مرور شده دارند.
- ◀ معمولاً نگارش چنین مقالاتی توسط ژورنال‌ها از نویسندگان و پژوهشگرانی که در یک زمینه خاص تعداد قابل ملاحظه‌ای مقاله‌ی معتبر منتشر کرده‌اند، درخواست می‌شود.

^۱- Research Paper
^۲- Original Article
^۳- Review Paper

کیس ریپورت^۴

مقاله‌ای حاصل از یافته‌های بسیار مهم از تحقیق انجام شده که ایرادات وارده به یک اصل اثبات شده یا سیاست کلان را در برمی‌گیرد. چنین مقالاتی دارای ارزش علمی بالایی بوده و معمولاً نویسندگان آن، افراد مشهور و معتبری بوده و ژورنال، رسیدگی به این نوع مقالات را در اولویت خود قرار می‌دهد.

نامه به ویراستار^۵

در این حالت، نویسنده در حد یک پاراگراف ایراد کلی به مقاله‌ی منتشره در یک ژورنال یا موضوع مهم روز را به اطلاع ویراستار می‌رساند.

^۴- Case Report

^۵- Letter To Editor

نگارش بخش های مختلف مقاله (نگارش عنوان^۱)

عنوان مقاله تابلویست از آنچه که در مقاله وجود دارد. در عنوان مقاله، مهم ترین مشخصه و ویژگی مقاله بیان می شود؛ چرا که اولین قسمتی که توسط خواننده دیده می شود، همین عنوان است. در عنوان مقاله، مهم ترین مسأله عرضه کردن قابلیت های مقاله با مناسب ترین کلمات است.

دقت شود:

۱- در پایان نامه یا مقالات پژوهشی، در صورتی که پژوهش از نوع توصیفی^۲ باشد، الزاماً باید مکان و زمان پروژه ذکر شود.

۲- پیشنهاد اصلی مقاله بایستی در عنوان مقاله آورده شود و خواننده با خواندن عنوان، اطلاعات کلی از هدف و پیشنهاد اصلی دریافت کند. به عنوان مثال عنوان مقاله زیر، بسیار کوتاه بوده و خواننده نمی تواند فهمی از قابلیت مقاله داشته باشد.

Optimal capacitor placement in distribution networks

جایابی بهینه خازن در شبکه های توزیع

در واقع با این عنوان، خواننده مقاله پی به پیشنهاد و قابلیت اصلی مقاله نمی برد.

۳- هیچ گاه نباید در عنوان مقاله، نتیجه ی پژوهش را به صورت اثبات شده ذکر کرد.

۴- مسأله مهمی که بایستی توجه کرد اینکه، حتماً عنوان مقاله باید گویای ماهیت و زمینه مقاله باشد و این ویژگی بایستی واضح بیان شود و آوردن سایر عبارتها در عنوان، نباید این برجستگی را تحت الشعاع قرار دهد.

^۱- Title

^۲- Descriptive

۵- عنوان مقاله جمله‌ای خبری یا سؤالی نیست و در صورتی که از فعل استفاده شود باید به صورت مصدر و در ابتدای جمله آورده شود.

۶- حداکثر تعداد کلمات عنوان مقاله معمولاً بین ۱۲ تا ۱۵ کلمه انتخاب می‌شود و سعی می‌شود که از دو سطر (با فرض اندازه قلم ۱۶) تجاوز نکند.

۷- تمامی قابلیت‌های مقاله الزاماً نباید در عنوان آورده شود، مهم‌ترین کارکرد عنوان ارائه قابلیت اصلی مقاله است و نه همه قابلیت‌ها و پیشنهادات مقاله. عنوان مقاله زیر، متشکل از ۲۲ کلمه (با در نظر گرفتن حروف اضافه و ربط) است که گمراه‌کننده به نظر می‌رسد نویسندگان سعی کرده‌اند تمامی قابلیت‌های مقاله را در همان عنوان بیان کنند.

Capacitor Placement and Real Time Control in Large-scale Unbalanced Distribution Systems: Loss Reduction Formula, Problem Formulation, Solution Methodology and Mathematical Justification

۸- از حروف ربط و اضافه کمتری استفاده گردد.

۹- در عنوان مقاله به هیچ عنوان نباید از مخفف یک عبارت بعد از نوشتن عبارت کامل استفاده کرد، یعنی نوشتن به صورت زیر کاملاً اشتباه است:

Optimal Sizing and Sitting of Shunt Capacitor Bank by a New Improved Differential Evolutionary (DE) Algorithm

یعنی اساساً عنوان مقاله باید کاملاً صریح و واضح نوشته شود، اما در صورتی که عبارت مخففی که استفاده می‌شود بسیار رایج باشد یا نوشتن عبارت کامل باعث طولانی شدن عنوان شود، می‌توان فقط از عبارت مخفف (بدون عبارت کامل قبل از آن) استفاده کرد، مانند

Hybrid Wavelet-PSO-ANFIS Approach for Short-Term Electricity Prices Forecasting

در این عنوان، با توجه به اینکه نوشتن عبارت کامل ANFIS^۳ و PSO^۴ عنوان را بسیار طولانی خواهد کرد و این دو عبارت برای خوانندگان آشناست، از عبارت مخفف استفاده شده است. در چنین حالتی، چه در مقالات فارسی و چه انگلیسی، از زیرنویس کردن عبارت کامل اجتناب می‌شود.

۱۰- در غالب ژورنال‌ها و کنفرانس‌های انگلیسی، حروف اول کلمات با حروف بزرگ نوشته می‌شود، بدیهی است که حروف ربط و اضافه از این حالت استثناست.

Fuzzy Logic and Immune-Based Algorithm for Placement and Sizing of Shunt Capacitor Banks in a Distorted Power Network

اما اگر فرمت مقاله نوشتن عنوان با حروف بزرگ و کوچک را الزام کرده باشد، طبیعتاً تمامی کاراکترها از همان قانون تبعیت می‌کنند.

³- Adaptive Network Based Fuzzy Inference System

⁴- Particle Swarm Optimization

نگارش بخش های مختلف مقاله (وابستگی)^۱

هر کار پژوهشی که مقاله در واقع گزارشی از این کار پژوهشی است، در یک سازمان علمی و پژوهشی انجام می شود یا نویسندگان مقاله خود را وابسته به این سازمان ها می دانند که بایستی در مقاله، این مؤسسه یا سازمان معرفی شود.

۱- تمامی دانشگاه ها و سازمان ها فرمت مشخصی برای نگارش وابستگی دارند که می توان از معاونت یا مسئول پژوهشی آن دریافت کرد. دانشگاه آزاد اسلامی برای تمامی واحدها و برای تمامی اساتید، دانشجویان و کارمندان خود فرمت زیر را تعریف کرده است که بایستی جهت استفاده از مزایای مقاله حتماً از این فرمت برای معرفی دانشگاه استفاده کرد:
دانشگاه آزاد اسلامی، واحد (۱)، گروه (۲)، (۳)، ایران.

Department of (2), (1) branch, Islamic Azad university, (3), Iran

که در آن ۱، ۲ و ۳ به ترتیب نام واحد، رشته تحصیلی و شهر محل تحصیل است.
این فرمت برای باشگاه پژوهشگران جوان دانشگاه آزاد اسلامی به این صورت است،

Young Researchers Club, (1) Branch, Islamic Azad University

که در آن، (۱) نام واحد دانشگاهی است.

۲- در صورتی که دو یا چند نویسنده از یک سازمان باشد، نیازی نیست برای هر یک وابستگی مجزا نوشته شود و می توان از یک وابستگی برای چند نویسنده استفاده کرد، مانند:

Mohammad Karimi¹, Hossein Shayeghi², Payam Farhadi¹

¹- Affiliation

¹Young Researchers Club, Parsabad Moghan Branch, Islamic Azad University, Parsabad
Moghan, Iran

²Technical Engineering Department, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil, Iran

در اینجا، با توجه به اینکه نویسنده اول و سوم از یک سازمان واحداند، برای هر دو از یک عبارت استفاده شده و از تکرار آن اجتناب می‌شود.

۳- یک نویسنده می‌تواند خود را از دو سازمان معرفی کند و دارای دو وابستگی باشد که البته این کار چندان رایج و صحیح نیست.

۴- ایمیل هر نویسنده بعد از وابستگی نوشته می‌شود. توصیه می‌شود در نوشتن ایمیل از ایمیل‌های عمومی (Gmail, Yahoo و...) استفاده نشده و از ایمیل همان سازمان متبوع استفاده شود.

۵- در مقالات مستخرج از پایان‌نامه، دانشجو باید خود را از دانشگاه محل تحصیل معرفی کند، هر چند اساتید در صورتی که مدعو از دانشگاه دیگری باشند می‌توانند خود را از دانشگاه متبوع خود معرفی کنند.

۴-۳-۲ چکیده^۲

چکیده، خلاصه‌ای از مقاله است که تمامی قسمت‌های مقاله را به صورت فشرده و صریح در بر می‌گیرد. در چکیده، اهداف، تکنیک‌ها و نتایج به صورت خلاصه ارائه می‌گردد. چکیده در حقیقت بخشی کامل، جامع و مستقل از اصل گزارش در نظر گرفته می‌شود.

۱- اهداف، تکنیک‌ها و نتایج مورد انتظار از تحقیق در چکیده ارائه می‌شود. ترتیب نگارش این موارد نیز بر اساس توالی است که در متن مقاله ارائه شده است.

۲- طول چکیده بسته به نوع مقاله می‌تواند ۱۰۰ تا ۳۰۰ کلمه باشد که این طول بستگی به دو اصل وابسته است: اول نوع مقاله. یعنی بعضی مقالات، به‌ویژه مقالات کیس ریپورت، به طول چکیده کوتاه‌تری در حد ۱۵۰ کلمه نیاز دارند و چکیده مقالات پژوهشی معمولاً ۲۵۰ تا ۳۰۰ کلمه هم می‌تواند باشد. دومین اصل قالب ژورنال است. ممکن است چکیده برای یک ژورنال ۱۵۰ کلمه و برای ژورنال دیگر ۲۵۰ کلمه باشد.

۳- بهتر است چکیده در یک پاراگراف تهیه شود.

۴- در ابتدای چکیده، می‌توان طرح موضوع کرد، در این صورت بهتر است این طرح موضوع کمتر از ۲۰ درصد کل چکیده باشد. اساساً در مقالات در سطح ISI معمولاً از این کار اجتناب می‌شود و کلاً نیازی به آن احساس نمی‌گردد.

۵- افعالی که در چکیده استفاده می‌شود معمولاً به صورت مجهول بیان می‌شود، چرا که قرار است در ادامه بدان پرداخته شود.

۶- پیشنهاد اصلی مقاله اولین جمله چکیده است. در صورت طرح موضوع، پیشنهاد اصلی مقاله بلافاصله بعد از آن ارائه می‌شود. معمولاً مطلع جمله‌ای که پیشنهاد اصلی را در بر می‌گیرد، با عبارت‌هایی مانند «در این مقاله» و «در این تحقیق» شروع شده و با افعالی مانند «پیشنهاد می‌شود» و «مطرح شده است» به اتمام می‌رسد.

۷- به هیچ عنوان در چکیده رفرنس‌دهی نکرده و از ارائه عکس و جدول جداً خودداری کنید. هر چند مشاهده می‌شود در برخی از ژورنال‌های معتبر هم از این اشتباهات، مخصوصاً رفرنس‌دهی، استفاده می‌شود، اما تأکید می‌شود که اشتباه است.

نگارش بخش های مختلف مقاله (نگارش کلمات کلیدی یا کلیدواژه^۱)

کلیدواژه‌ها، کلمات و عبارتهای اصلی و کانونی مقاله هستند که نویسنده به کرات از آنها استفاده کرده و تحقیق حول آنها انجام می‌شود. در مورد کلیدواژه‌ها، توجه به این نکات حائز اهمیت است:

۱- کلیدواژه‌ها معمولاً نباید بیش از پنج کلمه باشند، هر چند اطلاق کلمه چندان صحیح نیست و منظور تعداد عبارت است، یعنی هر عبارت می‌تواند مجموعه‌ای چند کلمه باشد.

۲- سعی شود از کلمات ربط و اضافه کمتری در کلمات کلیدی استفاده شود.

۳- اساساً از دو ترتیب برای نوشتن کلمات کلیدی استفاده می‌شود؛ اولی بر اساس اهمیت کلمات موردنظر در مقاله است. در این حالت، اولین کلمه زمینه اصلی مقاله است؛ به عنوان نمونه در مقاله‌ای با عنوان

Single-objective probabilistic optimal allocation of capacitors in unbalanced distribution systems

که در زمینه جایابی بهینه خازن است، بهتر است اولین عبارت، همان جایابی بهینه خازن^۲ نوشته شود، تا خواننده با دیدن این عبارت پی به رویکرد اصلی مقاله ببرد. برای مقاله فوق کلمات کلیدی به این صورت نوشته شده است:

Optimal allocation of capacitors, Probabilistic formulation, Micro-genetic algorithms, Point estimate method, Linearization method

^۱- Keywords

^۲- Optimal Capacitor Placement

دومین حالت نوشتن کلمات براساس حروف الفباست که در آن اولین حرف از اولین کلمه عبارت مبنای ردیف‌بندی انتخاب می‌شود. ترتیب نگارش برای کلمات کلیدی فوق با تکنیک توالی براساس حروف الفبا به این صورت خواهد بود:

Linearization method, Micro-genetic algorithms, Optimal allocation of capacitors, Point estimate method, Probabilistic formulation

این تکنیک چندان رایج نیست و در ژورنال‌های معتبر همان روش اول استفاده می‌گردد.

۴- در نوشتن کلمات کلیدی انگلیسی، در هر عبارت معمولاً فقط اولین حرف کلمه اول با حروف بزرگ نوشته می‌شود و بقیه با حروف کوچک است. به این صورت:

Generation scheduling, Imperialistic competition algorithm, Optimization methods, Unit commitment problem

هر چند در برخی ژورنال‌ها فقط حرف اول اولین کلمه با حروف بزرگ بوده و بقیه کلمات و عبارت‌ها با حروف کوچک‌اند.

Generation scheduling, imperialistic competition algorithm, optimization methods, unit commitment problem

۵- همانند عنوان مقاله، در کلمات کلیدی نیز از مخفف عبارت‌ها استفاده نمی‌شود هر چند در اغلب موارد دیده می‌شود اما استفاده از آن چندان جالب نیست. در کلمات زیر، بهتر است به جای BF و PSO از عبارت‌های کامل آن‌ها استفاده شود.

Optimal capacitor placement, Harmonic power flow, BF Algorithm, PSO, Distribution networks

همچنین حتماً از نوشتن مخفف در جلوی عبارت خودداری شود.

FACTS, Optimal Power Flow (OPF), Static Synchronous Series Compensator (SSSC)

چنین نحوه نگارشی به هیچ عنوان پیشنهاد نمی‌شود.

پس به‌طور کلی می‌توان کلمات کلیدی را به صورت استاندارد، چنین نوشت:

Optimal capacitor placement, Bi-strategy differential evolutionary algorithm, Variable and effective loads, Statistical analysis

نگارش بخش های مختلف مقاله (نگارش اختصارات)^۱

با توجه به کثرت تعداد عبارت‌هایی که در مقاله نوشته می‌شود، بالطبع نیاز به تعداد زیادی اختصارات است، این کلمات و عبارات اختصاری به صورت مجزا به عنوان یک بخش آورده می‌شود.

- ۱- اختصارات جزء بخش‌های اصلی مقاله محسوب نمی‌شود و نوشتن آن الزامی نیست.
- ۲- معمولاً قبل از بخش مقدمه ارائه می‌گردد، اما در برخی ژورنال‌ها اختصارات قبل از مراجع نوشته می‌شود.
- ۳- در مقالاتی که از حروف و علائم اختصاری به کرات استفاده می‌شود و اختصارات دارای تعداد قابل ملاحظه‌ای هستند (معمولاً بیش از ۱۰ اختصار) حتماً ارائه بخش اختصارات توصیه می‌شود، چرا که ممکن است خواننده را دچار سردرگمی کند.
- ۴- در نوشتن ترتیب حرف الفبا رعایت شود.
- ۵- معمولاً ابتدا کلمات مخفف و سپس پارامترها نوشته می‌شود.

APE Absolute Percentage Error

PSP Power System Planning

Cinv Cost of investment

PLoss Total active power loss of network

- ۶- از نوشتن پارامترهایی که در واقع اعداد ثابت هستند، خودداری شود.

^۱- Abbreviation